

**ONTWERP VAN DECREET TOT INSTEMMING MET DE OVEREENKOMST IN
HET KADER VAN HET VERDRAG VAN DE VERENIGDE NATIES INZAKE HET
RECHT VAN DE ZEE, INZAKE HET BEHOUD EN HET DUURZAME GEBRUIK
VAN DE MARIENE BIOLOGISCHE DIVERSITEIT VAN GEBIEDEN VOORBIJ
DE GRENZEN VAN DE NATIONALE RECHTSMACHT, GEDAAN TE NEW YORK
OP 19 JUNI 2023**

Samenvatting

Het ontwerp van decreet beoogt de instemming met de Overeenkomst in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, inzake het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, gedaan te New York op 19 juni 2023. De algemene doelstelling van de Overeenkomst is, zowel nu als in de toekomst, te zorgen voor het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, door middel van een doeltreffende uitvoering van de bepalingen van UNCLOS en door de internationale samenwerking en coördinatie te versterken.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Context en doel van de Overeenkomst

1. Dit dossier heeft betrekking op de Overeenkomst in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (hierna 'UNCLOS', United Nations Convention on the Law of the Sea, genoemd), inzake het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht (bekend onder het acroniem 'BBNJ' voor 'Biodiversity Beyond National Jurisdiction'), hierna doorgaans afgekort tot 'Overeenkomst'.

2. De Overeenkomst vormt de derde uitvoeringsovereenkomst van UNCLOS. UNCLOS is het belangrijkste internationale rechtskader inzake de oceanen en zeeën van de wereld, waarin regels worden vastgesteld voor alle vormen van gebruik van de oceanen en hun rijkdommen. UNCLOS biedt ook een kader voor de verdere ontwikkeling van specifieke gebieden van het zeerecht, onder meer de gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht.

3. De Overeenkomst werd aangenomen op 19 juni 2023, te New York, Verenigde Staten, door de Intergouvernementele Conferentie over Mariene Biologische Diversiteit van Gebieden Buiten Nationale Jurisdictie.

4. De Overeenkomst is de uitkomst van langdurige diplomatieke inspanningen. In haar Resolutie 59/24 van 17 november 2004 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties een officiële open werkgroep opgericht om kwesties met betrekking tot het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht te

bestuderen. Tussen 2006 en 2015 is deze werkgroep regelmatig bijeengekomen om het onderwerp te bespreken. Bij Resolutie 69/292 van 19 juni 2015 heeft de Algemene Vergadering een voorbereidend comité ingesteld om inhoudelijke aanbevelingen te formuleren over de elementen van een ontwerp van een internationaal juridisch bindend instrument in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (UNCLOS). In 2017 heeft dit voorbereidend comité verslag uitgebracht aan de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en aanbevelingen geformuleerd. In haar Resolutie 72/249 van 24 december 2017 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties beslist een intergouvernementele conferentie bijeen te roepen, enerzijds om de aanbevelingen van het voorbereidend comité over de tekstuele elementen te bestuderen, en anderzijds om de tekst voor een internationaal juridisch bindend instrument uit te werken met betrekking tot het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee en inzake het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht.

5. Tijdens de werkzaamheden voorafgaand aan de bijeenroeping van de intergouvernementele conferentie werden verschillende te behandelen thema's vastgesteld, namelijk: mariene genetische bronnen (hierna 'MGB' genoemd), inclusief de kwesties in verband met de verdeling van de voordelen, de gebiedsgerichte beheersinstrumenten, waaronder beschermde mariene gebieden (hierna 'BMG' genoemd), de milieueffectbeoordelingen (hierna 'MEB' genoemd), de capaciteitsopbouw en de overdracht van mariene technologie. Deze onderwerpen vormen de basis van de Overeenkomst. Na verschillende onderhandelingsrondes heeft de conferentie de Overeenkomst op 19 juni 2023 bij consensus aangenomen.

6. Op 20 en 21 september 2023 werd de tekst ter ondertekening opengesteld bij het secretariaat-generaal van de Verenigde Naties. Tot nu toe hebben 83 staten en een regionale organisatie voor economische integratie (in dit geval de Europese Unie) de Overeenkomst ondertekend. België heeft de Overeenkomst op 20 september 2023 ondertekend en heeft aangekondigd dat het kandidaat is om het toekomstige secretariaat (hierna het 'Secretariaat' genoemd) dat bij deze Overeenkomst wordt opgericht, te huisvesten.

7. De Europese Unie (hierna de 'EU' genoemd) en vele andere delegaties, waaronder België, hebben opgeroepen tot een snelle ratificatie van deze Overeenkomst. Zoals alle andere lidstaten (hierna 'LS' genoemd) van de EU heeft België deelgenomen aan deze onderhandelingen als lid van de delegatie van de EU en haar LS. De standpunten werden vooraf voorbereid door de LS en de Europese Commissie, zodat ze met één stem konden worden verdedigd bij de Verenigde Naties.

Beschrijving van de inhoud van de Overeenkomst

8. De Overeenkomst bestaat uit een preambule, 12 delen met 76 artikelen en 2 bijlagen (die integraal deel uitmaken van de Overeenkomst).

9. In UNCLOS is het rechtskader gedefinieerd waarbinnen alle activiteiten in de oceanen en zeeën moeten passen.

10. De Overeenkomst is een uitvoeringsovereenkomst van UNCLOS.

11. In de preambule van de Overeenkomst brengen de partijen (hierna de "Partijen" genoemd) onder andere het volgende in herinnering:

— de noodzaak om het in UNCLOS vastgelegde evenwicht tussen rechten, verplichtingen en belangen in acht te nemen;

- de relevante bepalingen van UNCLOS, waaronder de verplichting om het mariene milieu te beschermen en te behouden;
- de grondbeginselen van het internationaal recht;
- de noodzaak van een coherente en coöperatieve aanpak van het verlies aan biologische diversiteit en de aantasting van ecosystemen van de oceanen;
- dat het genereren van, de toegang tot en het gebruik van digitale sequentie-informatie (hierna "DSI" genoemd) over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, alsook de eerlijke en billijke verdeling van de voordelen die voortvloeien uit het gebruik ervan, bijdragen tot onderzoek en innovatie en tot de algemene doelstelling van deze Overeenkomst;
- het belang van capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie voor ontwikkelingslanden die Partij zijn om de doelstellingen van de Overeenkomst te bereiken;
- de wens van de Partijen om tot universele participatie aan de Overeenkomst te komen.

Gemengd karakter – ondertekening en implementatie

12. In het beginstadium werd de federale staat onder voorbehoud van een advies van de Raad van State als exclusief bevoegd beschouwd door de werkgroep 'Gemengde Verdragen', overeenkomstig de beslissing die werd genomen in de vergadering van 13 september 2023. Het verslag hiervan werd op 10 oktober 2023 goedgekeurd door de werkgroep 'Gemengde Verdragen', en werd op 17 november 2023 goedgekeurd door de interministeriële conferentie voor buitenlands beleid. Ten gevolge van het advies van de Raad van State nr. 75.606/VR¹ heeft de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' van 10/09/2024 de Overeenkomst dubbel gemengd verklaard (federaal/gemeenschappen/gewesten).

13. De Raad van State zegt in zijn advies dat op grond van artikel 167 van de Grondwet (hierna Gw.) de bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie van een verdrag dient te gebeuren volgens de 'aangelegenheden' waarop de bepalingen van het verdrag betrekking hebben². Volgens de Raad van State is de materiële bevoegdheidsverdeling aldus de leidraad voor het bepalen van de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten op het internationaal vlak (*in foro interno, in foro externo*). Aangezien de Overeenkomst niet alleen betrekking heeft op federale bevoegdheden, maar ook op gewest- en gemeenschapsaangelegenheden, betreft het een **dubbel gemengd verdrag**. Ook al kunnen de gewesten geen bepalingen van intern recht vaststellen in verband met gebiedsdelen die buiten hun grondgebied gelegen zijn, toch kan die territoriale bevoegdheidsbeperking niet doorgetrokken worden op het internationaal vlak. Op dat vlak dient enkel met de materiële bevoegdheidsregels rekening te worden gehouden.

¹ Adv.RvS 75.606/VR van 15 juli 2024 over een voorontwerp van wet houdende instemming met de Overeenkomst in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, inzake het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, gedaan te New York, op 19 juni 2023'.

² Adv.RvS 75.606/VR van 15 juli 2024 over een voorontwerp van wet houdende instemming met de Overeenkomst in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, inzake het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, gedaan te New York, op 19 juni 2023', opm. 3.2.

De Raad van State identificeert de volgende gewestelijke en gemeenschapsbevoegdheden³:

- Leefmilieu en natuurbehoud (artikel 6, § 1, II en III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' (hierna: BWHI)). Zie bv. de maatregelen met betrekking tot de vaststelling van gebiedsgerichte beheersinstrumenten, respectievelijk de milieueffectbeoordelingen in de delen III en IV van de Overeenkomst.
- Economie (artikel 6, § 1, VI, van de BWHI). Zie bv. de maatregelen met betrekking tot de commercialisering van mariene genetische bronnen, respectievelijk de technologische capaciteitsopbouw in de delen II en V van de Overeenkomst.
- Onderwijs (artikel 127, § 1, 2° Gw.). Zie bv. artikel 44, lid 1, e), en bijlage 2, e), van de Overeenkomst.
- Cultuur (Artikel 127, § 1, 1° Gw. *juncto* artikel 4 BWHI). Zie bv. de artikelen 17, d), en 31, lid 1, b), van de Overeenkomst.
- Wetenschappelijk onderzoek in de bovenstaande aangelegenheden (artikel 6bis, § 1, van de BWHI).
- Ontwikkelingssamenwerking in de bovenstaande aangelegenheden (artikel 6ter BWHI).

14. Voor de **uitvoering** van de Overeenkomst is dan weer vereist dat, in lijn met het beginsel van een exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling, het ontwerp van iedere regeling dat opgesteld wordt door een gemeenschaps- of gewestwetgever, moet kunnen worden gelokaliseerd binnen het gebied waarvoor deze wetgever bevoegd is zodat iedere concrete verhouding en situatie slechts door één enkele wetgever wordt geregeld⁴.

15. De Raad van State oordeelde in haar advies nr. 28.043/VR/3 inzake een voorontwerp van wet 'houdende uitvoering van het Protocol betreffende milieubescherming bij het Verdrag inzake Antarctica' dat, aangezien het ontwerp van die wet de bescherming van het Antarcticegebied betreft, en aldus activiteiten regelt die in dat gebied uitgevoerd worden, een dergelijke regeling niet gesitueerd kan worden binnen het **territoriale bevoegdheidsgebied** van een bepaald gewest⁵. Ook het Grondwettelijk Hof volgde deze redenering in haar arrest nr. 57/2020, over de Wet van 21 juli 2017 betreffende de milieubescherming en de regulering van de activiteiten op Antarctica onder de rechtsbevoegdheid van België⁶.

16. De gewesten en gemeenschappen kunnen bijgevolg op basis van hun leefmilieubevoegdheid geen bepalingen van intern recht vaststellen in verband met gebiedsdelen die buiten hun grondgebied gelegen zijn, waaronder mariene gebieden⁷. Toegepast op de Overeenkomst kan worden aangenomen dat de uitvoering van alle bepalingen van de Overeenkomst die rechtstreeks betrekking hebben op het leefmilieu en het natuurbehoud van de mariene gebieden voorbij de

³ Adv.RvS 75.606/VR van 15 juli 2024 over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met de Overeenkomst in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, inzake het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van

de nationale rechtsmacht, gedaan te New York, op 19 juni 2023', opm. 3.4.

⁴ Arbitragehof, 30 januari 1986, nrs. 9 en 10; Arbitragehof, 26 maart 1986, nr. 17; Arbitragehof, 18 november 1986, nr. 29.

⁵ Adv.RvS 28.043/VR/3 van 2 mei 2000 over een voorontwerp van wet 'houdende uitvoering van het Protocol betreffende milieubescherming bij het Verdrag inzake Antarctica, Aangangsel en de Bijlagen I, II, III, IV, gedaan te Madrid op 4 oktober 1991 en Bijlage V, gedaan te Bonn op 7-8 oktober 1991', Opm. 3.2.

⁶ GwH 7 mei 2020, nr. 57/2020, B.17.2.

⁷ Adv.RvS 24.903/VR van 22 april 1997 over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, gedaan te Montego Bay op 10 december 1982 en met de Overeenkomst inzake de tenuitvoerlegging van deel XI van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982, gedaan te New York op 28 juli 1994', opm. 1.

grenzen van de nationale rechtsmacht in principe tot de **federale residuaire bevoegdheid** behoort. Meer bepaald valt het uitvoerdigen van uitvoeringsregelgeving inzake Deel III ('Maatregelen zoals gebiedsgerichte beheersinstrumenten, waaronder beschermde mariene gebieden'), en Deel IV ('Milieueffectbeoordelingen') van de Overeenkomst in principe onder de bevoegdheid van de federale overheid.

17. Daarnaast zijn er bepalingen over de **mariene genetische rijkdommen**. Deel II ('Mariene genetische bronnen, met inbegrip van een eerlijke en billijke verdeling van de voordelen') heeft onder meer de volgende doelstelling: de eerlijke en billijke verdeling van de voordelen die voortvloeien uit activiteiten met betrekking tot mariene genetische bronnen en digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, met het oog op het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht (art. 9 (a)). Dit Deel is van toepassing op activiteiten met betrekking tot mariene genetische bronnen van en digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht die zijn verzameld en gegenereerd na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst voor de respectieve Partij (art. 10). Er bestaat reeds een Vlaamse regeling over genetische rijkdommen, onder Titel XII van het DABM. Deze regeling beoogt de uitvoering van Verordening (EU) nr. 511/2014 en de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1866, die beide op hun beurt een gedeeltelijke omzetting zijn namens de Europese Unie van de verplichtingen die voortvloeien uit het Nagoya Protocol inzake toegang tot genetische rijkdommen en de eerlijke en billijke verdeling van voordelen voortvloeiende uit hun gebruik bij het Verdrag inzake biologische diversiteit, gedaan te Nagoya op 29 oktober 2010.

Gezien de finaliteit van behoud van de mariene biodiversiteit, en in overeenstemming met de Vlaamse regeling inzake genetische rijkdommen, is het mogelijk dat voor minstens een deel van deze bepalingen een uitvoeringsbevoegdheid bestaat voor de Gewesten op basis van de bevoegdheid op vlak van natuurbehoud (artikel 6, § 1, III BWHI). Het gaat dan in het bijzonder om de bepalingen die gerelateerd zijn aan het gebruik van mariene genetische bronnen, digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen (art. 12) en traditionele kennis van inheemse volken en lokale gemeenschappen in verband met mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht (art. 13). Daarbij moet ook rekening gehouden worden met de mogelijkheid van een toekomstige regeling op EU-niveau, ter uitvoering van de desbetreffende bepalingen van de Overeenkomst.

18. Verder bevat de Overeenkomst een aantal bepalingen inzake de **capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie** (Deel V). Deze bepalingen zijn onder meer gericht op de ondersteuning van en samenwerking met ontwikkelingslanden teneinde de doelstellingen van deze Overeenkomst te verwezenlijken. Gezien de focus op de ondersteuning van ontwikkelingslanden is het mogelijk dat zowel Gewesten (aanknopingspunt met bevoegdheid inzake natuurbehoud (artikel 6, § 1, III BWHI)), de Gemeenschappen (aanknopingspunt met bevoegdheid inzake onderwijs (artikel 127, § 1, 2° Gw.)), als de federale overheid parallel bevoegd zijn hiervoor (ontwikkelingssamenwerking, artikel 6ter BWHI).

19. Ter conclusie: de mogelijkheid bestaat dat er een nieuwe Vlaamse regeling zal moeten worden aangenomen, bij voorkeur binnen het DABM, die betrekking heeft op het gebruik van mariene genetische bronnen en digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht in Vlaanderen evenals daarmee verband houdende traditionele kennis. Die Vlaamse regeling zal moeten rekening houden met het EU-

initiatief hieromtrent; op 24 april 2025 heeft de Europese Commissie een voorstel van richtlijn gepubliceerd om uitvoering te geven aan de Overeenkomst.

B. Inhoud

Artikelsgewijze bespreking van de Overeenkomst

20. De Overeenkomst bestaat uit een preambule, 12 delen met 76 artikelen en 2 bijlagen (die integraal deel uitmaken van de Overeenkomst). UNCLOS definieert het rechtskader waarbinnen alle activiteiten in de oceanen en zeeën moeten passen.

PREAMBULE

In de preambule van de Overeenkomst brengen de partijen (hierna de 'Partijen' genoemd) onder andere het volgende in herinnering:

- De noodzaak om het in UNCLOS vastgelegde evenwicht tussen rechten, verplichtingen en belangen in acht te nemen;
- De relevante bepalingen van UNCLOS, waaronder de verplichting om het mariene milieu te beschermen en te behouden;
- De grondbeginselen van het internationaal recht;
- De noodzaak van een coherente en coöperatieve aanpak van het verlies aan biologische diversiteit en de aantasting van ecosystemen van de oceanen;
- Dat het genereren van, de toegang tot en het gebruik van digitale sequentie-informatie (hierna 'DSI' genoemd) over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, alsook de eerlijke en billijke verdeling van de voordelen die voortvloeien uit het gebruik ervan, bijdragen tot onderzoek en innovatie en tot de algemene doelstelling van deze Overeenkomst;
- Het belang van capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie voor ontwikkelingslanden die Partij zijn om de doelstellingen van de Overeenkomst te bereiken;
- De wens van de Partijen om tot universele participatie aan de Overeenkomst te komen.

DEEL I ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Gebruikte termen

De in de verschillende delen van de Overeenkomst gebruikte termen worden gedefinieerd.

Artikel 2 Algemene doelstelling

De algemene doelstelling van de Overeenkomst is, zowel nu als in de toekomst, te zorgen voor het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, door middel van een doeltreffende uitvoering van de bepalingen van UNCLOS en door de internationale samenwerking en coördinatie te versterken.

Artikel 3 Toepassingsgebied

Deze Overeenkomst is van toepassing op gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht (d.w.z. de volle zee en het 'gebied').

Artikel 4 Uitzonderingen

De Partijen komen onder meer overeen dat de Overeenkomst niet van toepassing is op oorlogsschepen, militaire vliegtuigen of marine hulpschepen. Met uitzondering van het deel dat is gewijd aan mariene genetische bronnen en de rechtvaardige en billijke verdeling van de voordelen (deel II van de Overeenkomst) is de Overeenkomst ook niet van toepassing op andere schepen of luchtvaartuigen die eigendom zijn van of geëxploiteerd worden door een staat en die uitsluitend worden gebruikt voor (niet-commerciële) overheidsdiensten.

Dit artikel was een specifiek verzoek van de Verenigde Staten van Amerika.

Artikel 5 Verhouding tussen deze Overeenkomst en het Verdrag en relevante rechtsinstrumenten en -kaders en relevante mondiale, regionale, subregionale en sectorale organisaties

In dit artikel wordt de verhouding onderzocht tussen deze Overeenkomst en UNCLOS, alsook met de relevante rechtsinstrumenten en -kaders en relevante mondiale, regionale, subregionale en sectorale organisaties (hierna 'IIKO' voor internationale instrumenten, kaders en organisaties genoemd):

Er wordt onder meer overeengekomen dat de Overeenkomst wordt uitgelegd en toegepast in de context van UNCLOS, en zodanig dat de IIKO niet worden ondermijnd en dat de samenhang en coördinatie met die IIKO wordt bevorderd. Bovendien laat deze Overeenkomst, teneinde het universele karakter van deze Overeenkomst te garanderen, de rechtspositie van niet-partijen (staten die geen partij zijn) bij het verdrag met name onverlet.

Artikel 6 Zonder prejudicie

De Overeenkomst doet geen afbreuk aan en kan niet worden gebruikt als grondslag voor het geldend maken of ontkennen van aanspraken op soevereiniteit, soevereine rechten of rechtsmacht.

Dit artikel moet in verband worden gebracht met de talrijke aanspraken op zeegebieden (onder andere in de Zuid-Chinese Zee).

Artikel 7 Algemene beginselen en benaderingen

Dit betreft een lijst van de verschillende beginselen en benaderingen waardoor de Partijen zich laten leiden om de doelstellingen van de Overeenkomst te verwezenlijken. Kunnen onder meer worden benadrukt: het beginsel van het gemeenschappelijk erfdeel van de mensheid dat in UNCLOS is vastgelegd; de vrijheid van marien wetenschappelijk onderzoek, samen met andere vrijheden van de volle zee; het beginsel van billijkheid en een eerlijke en billijke verdeling van de voordelen; het beginsel dat de vervuiler betaalt; enz.

Bovendien hebben de delegaties, bij gebrek aan een consensus over de terminologie aan het einde van de onderhandelingen, gekozen voor een meerduidig compromis door zowel het voorzorgsbeginsel als de voorzorgsbenadering in de tekst op te nemen.

Artikel 8 Internationale samenwerking

Er is voorzien in een verplichting tot samenwerking met de betrokken IIKO, de doelstellingen van deze Overeenkomst moeten door de partijen worden bevorderd wanneer zij deelnemen aan de besluitvorming in het kader van andere IIKO, en de internationale samenwerking op het gebied van marien wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling en overdracht van mariene technologie moet worden bevorderd.

DEEL II MARIENE GENETISCHE BRONNEN, MET INBEGRIIP VAN EEN EERLIJKE EN BILLIJKE VERDELING VAN DE VOORDELEN

Artikel 9 Doelstellingen

Dit artikel bevat de vier doelstellingen van dit deel, namelijk: de eerlijke en billijke verdeling van de voordelen die voortvloeien uit activiteiten met betrekking tot MGB (d.w.z. mariene genetische bronnen) en DSI (d.w.z. digitale sequentie-informatie met betrekking tot deze mariene genetische bronnen); de opbouw en ontwikkeling van de capaciteit van de partijen; de opbouw van kennis, wetenschappelijk inzicht en technologische innovatie; en de ontwikkeling en overdracht van mariene technologie overeenkomstig deze overeenkomst.

Artikel 10 Toepassing

De Overeenkomst is van toepassing op activiteiten met betrekking tot MGB en DSI over MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht die zijn verzameld en gegenereerd na de inwerkingtreding van de Overeenkomst voor de Partij.

Voor wat betreft het gebruik is het temporele toepassingsgebied echter ruimer en omvat het ook het gebruik van MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht en tot DSI die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst zijn verzameld of gegenereerd. Een Partij kan echter een voorbehoud maken bij die ruimere temporele toepassing bij de ondertekening, bekrachtiging, goedkeuring, aanvaarding van of toetreding tot de Overeenkomst, voor MGB en/ of DSI.

Indien een Partij dergelijk voorbehoud maakt, moet logischerwijze wel een systeem voor opvolging en tracering worden opgezet om te kunnen nagaan waar en wanneer de MGB en/of DSI werden verzameld of gegenereerd.

Na intern overleg met verschillende wetenschappelijke departementen stellen we voor dat België ervoor kiest om zo een voorbehoud te maken voor de MGB in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht en de DSI. Mogelijk kan dat voorbehoud voor MGB en DSI in de toekomst heroverwogen worden.

Dit artikel beperkt het toepassingsgebied van de Overeenkomst, voor wat betreft Deel II. betreffende mariene genetische bronnen en een eerlijke en billijke verdeling van de voordelen. Het is niet van toepassing op visserijactiviteiten voor consumptie en op militaire activiteiten van de Partijen.

Artikel 11 Activiteiten met betrekking tot mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht

In dit artikel worden de Partijen en actoren vastgesteld die activiteiten met betrekking tot MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht mogen uitvoeren.

In de Overeenkomst wordt benadrukt dat de verzameling *in situ* wordt uitgevoerd met inachtneming van de rechten en legitieme belangen van kuststaten in gebieden die onder hun nationale rechtsmacht vallen en met inachtneming van de belangen van andere staten in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht.

De Partijen worden verzocht om samen te werken bij de verzameling van MGB in de gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht. Het uitwisselingsmechanisme (hierna 'Uitwisselingsmechanisme' genoemd) verspreidt informatie om deze samenwerking tussen de Partijen te vergemakkelijken.

Dit artikel is gebaseerd op verschillende artikelen van UNCLOS (artikel 137, lid 1,1 van UNCLOS en artikel 2412 van UNCLOS) om eraan te herinneren dat geen enkele staat aanspraak mag maken op soevereiniteit of soevereine rechten mag uitoefenen ten aanzien van de MGB van gebieden, en dat de verzameling *in situ* geen juridische basis vormt voor aanspraken op het mariene milieu of de rijkdommen daarvan.

Deze activiteiten zijn in het belang van alle staten en in het belang van de gehele mensheid, en worden uitsluitend voor vreedzame doeleinden uitgevoerd.

Artikel 12 Kennisgeving van activiteiten met betrekking tot mariene genetische bronnen en digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht

Het belang van deze bepaling is transparantie te garanderen en wetenschappers en de Partijen nieuwe mogelijkheden te bieden om betrokken te worden bij het onderzoeksproject.

De Partijen nemen de nodige maatregelen om te garanderen dat de verzameling *in situ* van de MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht wordt meegedeeld aan het uitwisselingsmechanisme.

Voorafgaand aan de verzameling *in situ* (kennisgeving voorafgaand aan de verzameling) van MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht moet bepaalde informatie aan het uitwisselingsmechanisme worden meegedeeld, en deze informatie moet met name betrekking hebben op de aard en de doelstellingen van de verzameling, het onderwerp van het onderzoek, de geografische gebieden waar de verzameling zal plaatsvinden, een overzicht van de voor de verzameling te gebruiken methode en middelen enz. Deze verplichte kennisgeving wordt opgelegd aan de Partijen en aan particuliere entiteiten, die ook elke wijziging van vooraf verstrekte informatie moeten meedelen.

Na de kennisgeving genereert het uitwisselingsmechanisme automatisch een gestandaardiseerde "BBNJ"-identificatiecode (in het Engels: BBNJ standardized batch identifier). Deze identificatiecode komt overeen met een code die vervolgens wordt gekoppeld aan alle monsters en gegevens die afkomstig zijn van deze verzameling.

De Partijen zijn ook verplicht ervoor te zorgen dat de informatie-elementen, overeenkomstig de beste wetenschappelijke praktijken, die deel uitmaken van de kennisgeving na de verzameling, worden meegedeeld aan het Uitwisselingsmechanisme.

De Partijen zien erop toe dat de plaats van herkomst van de MGB-monsters en de DSI in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht worden vastgesteld.

Op basis (indien mogelijk) van de repositoria en databanken wordt een tweejaarlijks geaggregeerd verslag opgesteld over de toegang tot MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht en tot digitale sequentiegegevens, en ter beschikking gesteld van het comité voor toegang en verdeling van voordelen (hierna het 'Comité TVV' genoemd).

Bij het gebruik (of zelfs de commercialisering) van MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht en, voor zover mogelijk, van de DSI, zorgen

de partijen ervoor dat bepaalde in het artikel aangegeven informatie aan het uitwisselingsmechanisme wordt meegedeeld (kennisgeving van gebruik).

Artikel 13 Traditionele kennis van inheemse volken en lokale gemeenschappen in verband met mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht

Traditionele kennis met betrekking tot MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht waarover inheemse volken en lokale gemeenschappen beschikken is alleen toegankelijk met vrij gegeven, voorafgaande en geïnformeerde toestemming of goedkeuring en betrokkenheid van de desbetreffende personen. Het Uitwisselingsmechanisme kan de toegang tot dergelijke traditionele kennis faciliteren.

Artikel 14 Eerlijke en billijke verdeling van de voordelen

In het artikel wordt het beginsel van de eerlijke en billijke verdeling van de voordelen benadrukt, dat door de Partijen verplicht moet worden gewaarborgd.

De Partijen zijn verplicht ervoor te zorgen dat MGB, DSI en gestandaardiseerde 'BBNJ'-identificatiecodes worden opgeslagen in openbaar toegankelijke opslagplaatsen en databanken. De toegang kan worden onderworpen aan bepaalde in het artikel aangegeven voorwaarden.

In het artikel wordt een niet-uitputtend overzicht gegeven van de vorm die de niet-geldelijke voordelen kunnen aannemen.

Voor de verdeling van de geldelijke voordelen wordt verwezen naar het bij artikel 52 van de Overeenkomst ingestelde financiële mechanisme. Het doel en de operationalisering van de verdeling van de geldelijke voordelen worden in detail beschreven.

De verdeling van de geldelijke voordelen door een speciaal fonds op basis van twee mechanismen:

- Een oorspronkelijk mechanisme bestaat uit een percentage (50 %) van de jaarlijkse bijdrage van de ontwikkelde Partijen aan de begroting die door de Conferentie van de Partijen is vastgesteld (hierna de 'Conferentie van de Partijen' genoemd), en
- De Conferentie van de Partijen neemt vervolgens, en ter vervanging van het oorspronkelijke mechanisme, een besluit over een nieuw financieringsmechanisme (rekening houdend met de aanbevelingen van het Comité TVV en met oog voor de complementariteit met de andere instrumenten die in de verdeling van voordelen voorzien). Als er geen consensus kan worden bereikt, kan er over dit financieringsmechanisme met gekwalificeerde meerderheid worden gestemd.

Het is mogelijk om zowel het oorspronkelijke mechanisme als de modaliteiten van het latere mechanisme in de toekomst te herzien.

Artikel 15 Comité voor toegang en verdeling van voordelen

Naar aanleiding van een dringend verzoek van de delegaties die pleiten voor de verdeling van de voordelen, wordt in dit artikel een Comité TVV opgericht. Het Comité TVV kan aanbevelingen doen aan de Conferentie van de Partijen, met name over de in het artikel beschreven aangelegenheden, maar heeft geen beslissingsbevoegdheid en is louter een adviesorgaan.

Artikel 16 Monitoring en transparantie

De kennisgevingen aan het Uitwisselingsmechanisme verzekeren de monitoring en transparantie van activiteiten met betrekking tot MGB van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht.

De partijen moeten periodiek verslagen indienen bij het Comité TVV over hun uitvoering van de bepalingen van dit deel. Het Comité TVV legt een verslag over de bij het Uitwisselingsmechanisme ingediende kennisgevingen, met eventuele opmerkingen van de Partijen, voor aan de Conferentie van de Partijen.

DEEL III MAATREGELEN ZOALS GEBIEDSGERICHTE BEHEERSINSTRUMENTEN, WAARONDER BESCHERMDE MARIENE GEBIEDEN

Artikel 17 Doelstellingen

In deze bepaling worden de doelstellingen van dit deel uiteengezet. De nadruk wordt gelegd op het behoud en het duurzame gebruik van gebieden die beschermd moeten worden, maar ook op samenwerking en coördinatie, voedselzekerheid en de bescherming en het behoud van de biologische diversiteit en ecosystemen. In elk deel werd een algemene formulering over capaciteitsopbouw opgenomen, op verzoek van de groep G77.

Een belangrijk element voor de EU en haar LS is de verwijzing naar de invoering van goed verbonden netwerken van BMG. Er wordt ook nadruk gelegd op samenwerking en coördinatie, en op de bescherming en het behoud van de biologische diversiteit en ecosystemen.

Artikel 18 Toepassingsgebied

Dit artikel beoogt het gewenste universele karakter van de Overeenkomst te garanderen. Dit artikel garandeert dat instrumenten of maatregelen die krachtens dit deel zijn ingesteld, niet kunnen worden gebruikt om aanspraken op soevereiniteit, soevereine rechten of rechtsmacht te ondersteunen.

Artikel 19 Voorstellen

In dit artikel wordt uitgelegd op welke manier voorstellen voor een gebiedsgericht beheersinstrument of voor een beschermd marien gebied moeten worden uitgewerkt.

Een aantal belangrijke elementen, ondersteund door de EU en haar LS, zijn opgenomen in dit artikel, namelijk: raadpleging van relevante belanghebbenden vanaf het begin van de uitwerking van het voorstel, voorstellen worden geformuleerd op basis van de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens, een verwijzing naar de voorzorgsbepaling, het ontwerpbeheersplan (essentieel voor de doeltreffende uitvoering van een BMG).

De Partijen komen overeen bij de ontwikkeling van voorstellen waar nodig samen te werken en overleg te plegen met de relevante belanghebbenden.

De rol van het wetenschappelijk en technisch orgaan (hierna 'Wetenschappelijk en technisch orgaan' genoemd) bij de ontwikkeling van de modaliteiten voor de toepassing van de indicatieve criteria moet worden benadrukt, aangezien deze modaliteiten essentieel zullen zijn om het gebiedsgericht beheersinstrument of BMG te beginnen vaststellen.

Artikel 20 Publicatie en voorlopige beoordeling van voorstellen

Na ontvangst van een schriftelijk voorstel maakt het Secretariaat het voorstel openbaar en zendt het voor een voorlopige beoordeling toe aan het

Wetenschappelijk en technisch orgaan. Het doel in dit stadium is na te gaan of het voorstel volledig is wat de krachtens artikel 19 (Voorstellen) vereiste informatie betreft, zodat het in artikel 21 (Overleg over en beoordeling van voorstellen) bedoelde overleg kan plaatsvinden.

Deze voorlopige beoordeling beoogt de kwaliteit van de voorstellen te verbeteren, en de publicatie ervan garandeert transparantie.

Artikel 21 Overleg over en beoordeling van voorstellen

In dit artikel wordt het raadplegingsproces voor de vaststelling van een gebiedsgericht beheersinstrument of een BMG gepresenteerd.

In het artikel wordt gewezen op de transparantie en inclusie van alle staten en relevante belanghebbenden bij het raadplegingsproces. In het artikel wordt verduidelijkt met wie overleg wordt gepleegd, op welke wijze de informatiestroom verloopt en wie adviezen kan indienen. Het Secretariaat heeft de essentiële taak om ervoor te zorgen dat overleg wordt gepleegd met staten, IIKO en andere belanghebbenden, en dat de tijdens het overleg ontvangen bijdragen worden verzameld en openbaar worden gemaakt. De raadplegingen zijn tijdgebonden.

De auteurs van de voorstellen (en niet het Secretariaat) moeten de adviezen en opmerkingen bestuderen en het voorstel zo nodig herzien. Na de raadpleging en herziening beoordeelt het Wetenschappelijk en technisch orgaan het voorstel, dat aanbevelingen doet waarover de Conferentie van de Partijen zich moet uitspreken. Het is ook aan het Wetenschappelijk en technisch orgaan om de modaliteiten voor het overleg- en beoordelingsproces uit te werken, die vervolgens door de Conferentie van de Partijen moeten worden goedgekeurd.

Artikel 22 Vaststelling van gebiedsgerichte beheersinstrumenten, met inbegrip van beschermde mariene gebieden

Dit artikel is belangrijk omdat hierin de bevoegdheden van de Conferentie van de Partijen worden gedefinieerd.

Het voorziet duidelijk in de mogelijkheid dat de Conferentie van Partijen gebiedsgerichte beheersinstrumenten of BMG vaststelt. Het bevat ook fundamentele elementen inzake transparantie (door middel van raadplegingen) en doeltreffende uitvoering (door middel van maatregelen gebaseerd het ontwerpbeheersplan).

De Conferentie van de Partijen heeft ook de bevoegdheid om ad hoc maatregelen te nemen (verenigbare maatregelen genoemd) en om aanbevelingen te doen aan de Partijen en IIKO.

Het bevat met name een bepaling die beoogt in te gaan op de verbanden tussen de Overeenkomst en de bestaande gebiedsgerichte beheersinstrumenten of de BMG.

Artikel 23 Besluitvorming

Dit artikel is ingevoegd op verzoek van de EU en haar LS om een specifieke besluitvormingsprocedure voor dit deel mogelijk te maken.

Voor de doeltreffende uitvoering van gebiedsgerichte beheersinstrumenten en van BMG moet worden voorkomen dat de Conferentie van de Partijen wordt geblokkeerd, door besluitvorming uitsluitend bij consensus te verplichten.

Dit artikel voorziet daarom in de mogelijkheid van een gekwalificeerde meerderheid en beschrijft deze procedures, namelijk dat eerst moet worden getracht een consensus te bereiken; dat vervolgens, bij gebrek aan consensus, een procedureel besluit wordt genomen, met een gekwalificeerde tweederdemeerderheid, dat geen consensus mogelijk is; en dat ten slotte besluiten

worden genomen met een drievierde meerderheid van de aanwezige Partijen die stemmen over de inhoud van het voorstel. De besluiten treden 120 dagen na de goedkeuring ervan in werking en er wordt gewezen op het bindende karakter ervan.

Vervolgens voorziet het artikel ook in een bezwaarclausule, wat betekent dat een Partij zich kan verzetten tegen een besluit van de Conferentie van de Partijen. Om de doeltreffendheid van dit deel niet in gevaar te brengen, is er echter een meer genuanceerde bezwaarprocedure ingevoerd, die oorspronkelijk door de EU en haar LS werd voorgesteld. Zo wordt voorzien in de voorwaarden waaronder een Partij bezwaar kan maken: over de lijst en de inhoud van deze voorwaarden is uitvoerig onderhandeld. De algemene conclusie is dat een bezwaar kan worden gemaakt als een of meer van deze voorwaarden van toepassing zijn. De Partij moet deze op het moment dat zij haar bezwaar indient schriftelijk verstrekken aan het Secretariaat. De bezwaarclausule moet binnen een specifieke periode worden ingeroepen en moet aan het einde van die periode uitdrukkelijk worden verlengd, anders wordt het bezwaar automatisch ingetrokken.

Naast de redenen voor het bezwaar moet een Partij ook alternatieve maatregelen vaststellen voor de maatregelen waartegen zij bezwaar maakt. Deze maatregelen moeten een gelijkwaardig effect hebben en mogen de door de Conferentie van de Partijen genomen maatregelen niet ondermijnen. De Partij die de bezwaarclausule inroept, is verantwoordelijk voor haar maatregelen overeenkomstig de voorwaarden van de Overeenkomst en stelt de modaliteiten voor de uitvoering van de gelijkwaardige maatregelen voor.

Het Secretariaat is verplicht alle besluiten van de Conferentie van de Partijen, alsmede de bezwaren tegen deze besluiten, openbaar te maken en toe te zenden aan alle Partijen en IIKO.

Artikel 24 Noodmaatregelen

Door noodmaatregelen te nemen kan de Conferentie van de Partijen sneller reageren op natuurverschijnselen of rampen die ernstige en/of onomkeerbare schade aan het mariene milieu hebben toegebracht of dreigen te veroorzaken. Het is de bedoeling ervoor te zorgen dat de ernstige of onomkeerbare schade niet wordt verergerd.

Noodmaatregelen kunnen alleen door de Conferentie van de Partijen worden genomen als de andere in dit deel beschreven maatregelen geen passende reactie vormen en als de door andere IIKO genomen maatregelen ontoereikend zijn.

De beginselen en/of benaderingen waarmee rekening moet worden gehouden bij de besluitname over noodmaatregelen, de organen die bevoegd zijn om deze maatregelen te nemen en de duur van deze maatregelen worden ook in dit artikel beschreven.

Artikel 25 Uitvoering

De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van activiteiten overeenkomstig de in het kader van dit deelgenomen besluiten berust bij de staten die onder de vlag varen van de Partijen bij deze Overeenkomst, in overeenstemming met het internationaal recht. In de Overeenkomst wordt bijzondere aandacht besteed aan de capaciteitsopbouw van kleine eilandstaten in ontwikkeling en de minst ontwikkelde landen. De uitvoering mag geen onevenredige last vormen voor deze staten.

Voor de procedure en de uitvoering van de besluiten, met name de beheersplannen voor gebiedsgerichte beheersinstrumenten, met inbegrip van BMG, is de medewerking en bijdrage van de betrokken IIKO vereist. Dit artikel garandeert dat de Partijen binnen deze IIKO zodanig optreden dat deze samenwerking en bijdrage

gewaarborgd zijn. De samenhang van de acties is een sleutelement voor de doeltreffende uitvoering van de Overeenkomst.

De Partijen moeten de staten die geen partij zijn aanmoedigen om maatregelen te nemen die in overeenstemming zijn met de doelstellingen van de besluiten en deze ondersteunen.

De verplichting om samen te werken aan het behoud en het duurzame gebruik van de biodiversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, zoals vastgelegd in UNCLOS, blijft gelden voor staten die geen partij zijn bij een internationale visserijovereenkomst.

Artikel 26 Toezicht en evaluatie

Dit artikel verplicht de Partijen verslag uit te brengen aan de Conferentie van de Partijen. Aangezien transparantie een doelstelling van de Overeenkomst is, stelt het Secretariaat de verslagen ter beschikking van het publiek.

IICO zijn geen partij bij de Overeenkomst en kunnen derhalve niet worden verplicht om een verslag in te dienen. Zij worden echter wel uitgenodigd om de Conferentie van de Partijen informatie te verstrekken.

Het Wetenschappelijk en technisch orgaan speelt een rol bij het monitoren, onderzoeken en beoordelen van de doeltreffendheid van de gebiedsgerichte beheersinstrumenten en BMG. Het Wetenschappelijk en technisch orgaan kan aanbevelingen doen aan de Conferentie van de Partijen om gebiedsgerichte beheersinstrumenten, met inbegrip van BMG, te wijzigen, uit te breiden of in te trekken.

DEEL IV MILIEUEFFECTBEOORDELINGEN

Artikel 27 Doelstellingen

De doelstellingen van dit deel zijn opgesomd, namelijk: de bepalingen van UNCLOS inzake MEB (d.w.z. milieueffectbeoordelingen) van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht operationeel maken (door processen, drempels en andere vereisten vast te stellen voor het uitvoeren en rapporteren van beoordelingen door de partijen); ervoor zorgen dat de activiteiten worden beoordeeld en uitgevoerd om aanzienlijke negatieve effecten te voorkomen, te beperken en te beheren met het oog op de bescherming en het behoud van het mariene milieu; ondersteunen van het in aanmerking nemen van effecten op gebieden binnen de nationale rechtsmacht, waaronder cumulatieve effecten; voorzien in strategische milieubeoordelingen (hierna 'SMB' genoemd); opbouwen en versterken van de capaciteit van de Partijen (en met name de ontwikkelingslanden die Partij zijn).

Artikel 28 Verplichting om milieueffectbeoordelingen uit te voeren

Dit is een algemene verplichting om een MEB uit te voeren uit hoofde van de Overeenkomst en is van toepassing op geplande activiteiten voordat ze worden uitgevoerd in de gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht.

De verplichting berust bij de Partij onder wiens rechtsmacht of controle' de geplande activiteit plaatsvindt. De Partij ziet erop toe dat een MEB wordt uitgevoerd (wat concreet inhoudt dat de MEB ook kan worden uitgevoerd door een andere entiteit, met inbegrip van de promotor van de geplande activiteit). De Partij blijft echter betrokken en verantwoordelijk gedurende het hele proces van de MEB. In het artikel wordt het geografische toepassingsgebied van de MEB beschreven. De MEB is beperkt tot de activiteiten die zijn gepland buiten de gebieden die niet onder de nationale rechtsmacht vallen.

Wanneer een activiteit wordt gepland in gebieden binnen de nationale rechtsmacht en die activiteit aanzienlijke verontreiniging van of significante en schadelijke veranderingen in het mariene milieu kan veroorzaken in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, kan die Partij een MEB uitvoeren overeenkomstig deze Overeenkomst, of kan zij zich beperken tot een MEB zoals voorzien in haar nationale procedure, mits aan bepaalde in dat artikel vastgestelde specifieke voorwaarden is voldaan. In dat geval moet de relevante informatie aan het Uitwisselingsmechanisme worden meegedeeld.

Artikel 29 Verband tussen deze Overeenkomst en milieueffectbeoordelingsprocessen in het kader van relevante rechtsinstrumenten en -kaders en relevante mondiale, regionale, subregionale en sectorale organisaties

De Partijen bij de Overeenkomst bevorderen het gebruik van MEB en de vaststelling en/of uitvoering van de normen en/of richtsnoeren van de Overeenkomst over MEB in andere IIKO waarvan zij lid zijn.

Bij het ontwikkelen of actualiseren van normen of richtsnoeren voor de uitvoering van de MEB van deze Overeenkomst, werkt het Wetenschappelijk en technisch orgaan samen met de IIKO.

Het is niet nodig een screening of een MEB uit te voeren van een geplande activiteit in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, als de Partij die rechtsmacht heeft over of controle heeft over de geplande activiteit, van mening is dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- enerzijds dat de potentiële effecten van de activiteit al zijn onderzocht in overeenstemming met de voorschriften van de bestaande IIKO;
- anderzijds dat deze door IIKO uitgevoerde analyse gelijkwaardig is aan de voorwaarden die in het kader van deze Overeenkomst vereist zijn; OF dat de voorschriften van de desbetreffende IIKO zijn ontworpen om de effecten te voorkomen, af te zwakken of te beheren zodat zij onder de drempel voor MEB blijven.

De Partijen publiceren via het Uitwisselingsmechanisme alle MEB die zijn uitgevoerd in het kader van een IIKO. Partijen moeten de effecten van geplande activiteiten waarvoor MEB zijn uitgevoerd in het kader van een IIKO monitoren en beoordelen, tenzij die IIKO al voorziet in eigen onderzoeks- en controlevereisten.

Artikel 30 Drempelwaarden en factoren voor het uitvoeren van milieueffectbeoordelingen

Dit artikel beschrijft de verplichting van een screening en, indien van toepassing, een MEB op basis van deze screening.

De screening moet bepalen of er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de voorgestelde activiteit waarschijnlijk zal leiden tot aanzienlijke verontreiniging of aanmerkelijke en schadelijke veranderingen in het mariene milieu. De screening werkt dus als een filter om activiteiten met marginale gevolgen uit te sluiten. In het artikel worden ook een aantal factoren vermeld waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of een MEB noodzakelijk is.

Als uit de screening blijkt dat er een risico bestaat op het veroorzaken van aanzienlijke verontreiniging of aanmerkelijke en schadelijke veranderingen in het mariene milieu, is een MEB vereist. In dat geval moet de Partij de MEB-procedure voortzetten in overeenstemming met de eisen van de Overeenkomst.

Artikel 31 Procedure voor milieueffectbeoordelingen

Dit artikel beschrijft de procedure voor het uitvoeren van een MEB in het kader van de Overeenkomst.

Wat de verschillende fasen van de MEB-procedure betreft is er eerst een screening, waarbij de Partij moet bepalen of er al dan niet een MEB moet worden uitgevoerd. Als de Partij aan het einde van deze voorafgaande controle vaststelt dat er geen MEB vereist is, stuurt zij de relevante informatie ter publicatie naar het Uitwisselingsmechanisme.

Dat biedt de andere Partijen de mogelijkheid om het beroepsmechanisme van de screening in werking te stellen. Dat mechanisme stelt andere Partijen in staat het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan in te schakelen wanneer zij twijfels hebben over het besluit van de betrokken Partij om geen MEB uit te voeren voor de geplande activiteit.

Naast het beroepsmechanisme voor de screening bestaat de kern van het MEB-proces uit een aantal stappen waarvan de Partij moet garanderen dat ze worden doorlopen zodra werd vastgesteld dat er een MEB moet worden uitgevoerd. Deze fasen omvatten scoping, effectbeoordeling en -evaluatie, preventie, beperking en beheer van mogelijke negatieve effecten, kennisgeving en openbare raadpleging, en voorbereiding en publicatie van het onderzoeksrapport.

Het artikel biedt de Partijen ook de mogelijkheid om gezamenlijke MEB uit te voeren en maakt capaciteitsopbouw voor MEB operationeel. Het voorziet in de oprichting van een groep deskundigen onder auspiciën van het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan, dat Partijen op hun verzoek advies en bijstand kan verlenen op het gebied van MEB.

Artikel 32 Openbare kennisgeving en raadpleging

Het doel van dit artikel is ervoor te zorgen dat het publiek op de hoogte wordt gesteld en de kans krijgt om deel te nemen en te worden geraadpleegd gedurende het volledige MEB-proces, voordat er een besluit wordt genomen over het al dan niet toestaan van de activiteit.

In dit artikel worden de eisen uiteengezet voor kennisgeving en raadpleging van het publiek in het kader van MEB die krachtens de Overeenkomst worden uitgevoerd. Het artikel vermeldt ook de mogelijkheden om deel te nemen aan de openbare raadpleging.

Een brede waaier aan actoren kan bij dit proces worden betrokken, waaronder, maar niet beperkt tot: staten (in het bijzonder aangrenzende kuststaten en andere staten die aan de activiteit grenzen, op voorwaarde dat dit de staten zijn die de meeste gevolgen kunnen ondervinden) en belanghebbenden.

De Partijen moeten ingaan op de inhoudelijke opmerkingen die zij ontvangen. De Partijen moeten de toegang garanderen tot informatie met betrekking tot de MEB in het kader van de Overeenkomst, met uitzondering van vertrouwelijke informatie of informatie waarop eigendomsrechten rusten.

Artikel 33 Rapporten over milieueffectbeoordelingen

De Partij die een activiteit uitvoert, moet een MEB beschikbaar stellen via het Uitwisselingsmechanisme, dat dit tijdens de openbare raadplegingsprocedure publiceert en zo het Wetenschappelijk en technisch orgaan de gelegenheid biedt het te onderzoeken en te evalueren en eventueel opmerkingen en aanbevelingen te maken. De Partij die de activiteit uitvoert, moet deze opmerkingen onderzoeken. Er wordt ook aangegeven welk type informatie in een MEB-rapport moet worden opgenomen.

De Partij moet het definitieve MEB-rapport publiceren. Het Secretariaat moet de Partijen ook op de hoogte stellen van deze publicaties.

Het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan moet de gepubliceerde definitieve MEB-rapporten en de tijdens de screening gepubliceerde informatie bestuderen om richtsnoeren op te stellen en de beste praktijken op deze gebieden te bepalen.

Artikel 34 Besluitvorming

De beslissing om de geplande activiteit al dan niet toe te staan, ligt bij de Partij onder wiens rechtsmacht of controle de activiteit is gepland. Deze verantwoordelijkheid wordt daarom niet overgedragen aan de Conferentie van de Partijen.

De Partij moet rekening houden met de uitgevoerde MEB. De beslissing om de geplande activiteit toe te staan wordt pas genomen wanneer de Partij tot het besluit is gekomen dat ze alle redelijke inspanningen heeft gedaan om ervoor te zorgen dat de activiteit kan worden uitgevoerd op een wijze die verenigbaar is met het voorkomen van significante nadelige effecten op het mariene milieu.

De Partij moet haar beslissingsdocumenten publiceren.

De Conferentie van de Partijen kan ook advies en bijstand bij de besluitvorming verlenen aan elke Partij die daarom verzoekt.

Artikel 35 Monitoring van de effecten van toegestane activiteiten

De Partijen moeten toezicht houden op de gevolgen van toegestane activiteiten in gebieden buiten de nationale rechtsmacht om te bepalen of dergelijke activiteiten het mariene milieu kunnen vervuilen of nadelig kunnen beïnvloeden. Deze monitoring is gebaseerd op de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens en, waar van toepassing, de relevante traditionele kennis van inheemse volkeren en lokale gemeenschappen.

De reikwijdte van de te controleren effecten wordt in het artikel vermeld.

Artikel 36 Rapportage over de effecten van toegestane activiteiten

Partijen die individueel of collectief optreden, brengen periodiek verslag uit over de effecten van de toegestane activiteit en de resultaten van de monitoring. Monitoringsrapportages worden openbaar gemaakt. Het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan kan deze verslagen bestuderen en evalueren.

Artikel 37 Evaluatie van toegestane activiteiten en de effecten daarvan

De Partijen zorgen ervoor dat de effecten van de toegestane activiteiten worden geëvalueerd. Die beoordeling is gebaseerd op informatie die werd verzameld als onderdeel van de monitoring van de impact van activiteiten.

Indien de activiteit onvoorziene significante nadelige effecten heeft, voorziet dit artikel in en definieert het de relevante verplichtingen, rollen en procedures voor drie verschillende actoren: de Partij die de activiteit heeft toegestaan, het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan en de andere Partijen.

De Partij die de toestemming heeft gegeven voor een activiteit moet haar besluit opnieuw bekijken en moet specifieke vervolgmaatregelen nemen in het geval van significante onvoorziene schadelijke gevolgen.

Het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan kan een Partij een kennisgeving en aanbevelingen bezorgen indien het, op basis van monitoringverslagen, van oordeel is dat de activiteit onvoorziene significante nadelige effecten kan hebben. De Partij houdt rekening met alle kennisgevingen en aanbevelingen van het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan.

Er werd een beroepsprocedure ingevoerd die vergelijkbaar is met die voor de screening. Het stelt andere Partijen in staat het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan in te schakelen wanneer zij vrezen dat de activiteit aanzienlijke en onvoorziene nadelige gevolgen zal hebben.

Wat de kennisgeving aan het publiek betreft, moet de Partij via het Uitwisselingsmechanisme dezelfde staten en belanghebbenden op de hoogte houden als die welke tijdens het MEB-proces onder de openbare kennisgeving en raadpleging vallen. De Partij kan hen ook raadplegen, maar daartoe bestaat geen verplichting. Onderzoeksrapporten en beslissingen moeten openbaar worden gemaakt.

Artikel 38 Door het wetenschappelijk en technisch orgaan te ontwikkelen normen en/of richtsnoeren met betrekking tot milieueffectbeoordelingen

Dit artikel bevat een lijst van zeven onderwerpen waarover het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan richtsnoeren en/of normen moet ontwikkelen die ter goedkeuring moeten worden voorgelegd aan de Conferentie van de Partijen. De onderwerpen die aan bod komen, zijn onder andere de methode om te bepalen of de drempelwaarden voor screening of MEB zijn gehaald of overschreden, de beoordeling van cumulatieve effecten in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, openbare kennisgeving en raadpleging.

Er is ook een (niet-exhaustieve) lijst van twee onderwerpen waarover het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan richtsnoeren en/of normen kan ontwikkelen die ter goedkeuring moeten worden voorgelegd aan de Conferentie van de Partijen. Dit is de indicatieve lijst van activiteiten waarvoor al dan niet een MEB is vereist en de uitvoering van MEB door de Partijen in gebieden die bescherming of speciale aandacht behoeven.

Artikel 39 Strategische milieubeoordelingen

Dit artikel beschrijft twee soorten SMB:

- 1) De Partijen zijn verplicht een SMB te overwegen voor plannen en programma's die betrekking hebben op activiteiten in gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht. De Partijen kunnen deze individueel of in samenwerking met andere Partijen uitvoeren.
- 2) De Conferentie van de Partijen kan een SMB van een bepaald gebied of bepaalde regio uitvoeren (dit is vergelijkbaar met een 'regionale milieubeoordeling').

De Partijen houden rekening met de resultaten van alle relevante SMB die in het kader van de Overeenkomst worden uitgevoerd. De Conferentie van de Partijen stelt richtsnoeren op voor het verloop van elke SMB.

DEEL V CAPACITEITSOPBOUW EN OVERDRACHT VAN MARIENE TECHNOLOGIE

Artikel 40 Doelstellingen

Deze doelstellingen hebben betrekking op de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst, samenwerking en deelname aan activiteiten in het kader van de Overeenkomst, de versterking van de mariene wetenschappelijke en technologische capaciteit, de toename, verspreiding en uitwisseling van kennis en de ondersteuning van ontwikkelingslanden die Partij zijn op alle gebieden van de Overeenkomst.

Artikel 41 Samenwerking op het gebied van capaciteitsopbouw en de overdracht van mariene technologie

De Partijen werken rechtstreeks of via passende kanalen en niveaus samen om de doelstellingen van de Overeenkomst te realiseren. Deze samenwerking kan elke relevante vorm aannemen, inclusief samenwerking en coördinatie met IIKO. De erkenning van de bijzondere behoeften van ontwikkelingslanden die Partij zijn en het ontbreken van strenge rapportagevereisten wordt benadrukt.

Artikel 42 Uitvoeringsbepalingen voor capaciteitsopbouw en voor de overdracht van mariene technologie

Hierin worden de belangrijkste methoden voor capaciteitsopbouw en technologieoverdracht beschreven, die gebaseerd moeten zijn op en moeten beantwoorden aan de behoeften. Het proces, dat door de landen zelf wordt aangestuurd, moet transparant, effectief, iteratief, participatief en transversaal zijn, rekening houden met gender en bestaande programma's niet dupliceren maar erop voortbouwen. Benadrukt wordt dat deze capaciteitsopbouw zal worden uitgevoerd voor zover de Partijen ertoe in staat zijn.

Capaciteitsopbouw en de overdracht van mariene technologieën zijn gebaseerd op de behoeften en prioriteiten van de ontwikkelingslanden die Partij zijn. De behoeften worden per geval of per regio beoordeeld.

Artikel 43 Aanvullende uitvoeringsbepalingen voor de overdracht van mariene technologie

Dit artikel schetst een langetermijnvisie voor de overdracht van technologie, beschrijft de procedures en legt bepaalde verplichtingen vast, maar herinnert er ook aan dat bij een dergelijke overdracht rekening moet worden gehouden met de bijbehorende rechten (zoals eigendomsrechten enz.).

De kenmerken van de overgedragen mariene technologieën worden ook gedetailleerder beschreven.

Artikel 44 Soorten capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie

Dit artikel geeft een niet-exhaustieve en algemene beschrijving van de soorten capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie. De Conferentie van de Partijen heeft de bevoegdheid de indicatieve en niet-uitputtende lijst in bijlage II (waarin de soorten capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie nader worden omschreven) te onderzoeken, te beoordelen en verder te ontwikkelen.

Artikel 45 Toezicht en evaluatie

Dit artikel voorziet in de periodieke monitoring en toetsing van de capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie door het Comité voor capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie, die onder het gezag van de Conferentie van de Partijen staat. Dit artikel beschrijft de doelstellingen van de monitoring en evaluatie, evenals de rapportagemodaliteiten. De Conferentie van de Partijen bepaalt de vorm en de frequentie van de verslagen en ziet er tevens op toe dat de rapportageverplichtingen gestroomlijnd en niet belastend zijn.

Artikel 46 Comité voor capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie

Hierbij wordt een Comité voor capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie opgericht (hierna te noemen het 'Comité voor capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie'). Het legt verslagen en aanbevelingen voor aan de Conferentie van de Partijen.

Dit artikel verduidelijkt ook de samenstelling van dit Comité. De Conferentie van de Partijen zal - tijdens haar eerste bijeenkomst - een besluit nemen over haar mandaat en werkwijze.

DEEL VI INSTITUTIONELE REGELINGEN

Artikel 47 Conferentie van de Partijen

Bij dit artikel wordt een Conferentie van de Partijen bij de Overeenkomst ingesteld. Het artikel vermeldt met name:

De termijn voor het organiseren van de eerste Conferentie van de Partijen;

De vergaderplaats van de Conferentie van de Partijen;

De door de Conferentie van de Partijen tijdens haar eerste vergadering aan te nemen teksten: het reglement van orde, de financiële regels en die van haar hulporganen en het Secretariaat;

De regels die in het algemeen van toepassing zijn op de besluitvorming door de Conferentie van de Partijen (in beginsel: aanneming bij consensus, indien geen consensus mogelijk is, inhoudelijke besluiten met een tweederdemeerderheid van de aanwezige en stemmende Partijen, en besluiten over procedurekwesties met een meerderheid van de aanwezige en stemmende Partijen);

De verschillende functies van de Conferentie van de Partijen;

Het recht om een advies te vragen aan het Internationaal Hof voor het recht van de zee;

De verplichting voor de Conferentie van de Partijen om met regelmatige tussenpozen de deugdelijkheid en doeltreffendheid van de bepalingen van deze Overeenkomst te beoordelen.

Artikel 48 Transparantie

De Conferentie van de Partijen is verplicht om transparantie in haar besluitvormingsprocessen te bevorderen. Alle vergaderingen van de Conferentie van de Partijen en haar hulporganen staan open voor waarnemers. Bovendien publiceert en houdt de Conferentie van de Partijen een openbaar register bij van haar besluiten, en bevordert ze transparantie met betrekking tot de uitvoering van de Overeenkomst. Het artikel somt ook verschillende categorieën actoren op die kunnen vragen om deze vergaderingen als waarnemers bij te wonen.

Artikel 49 Wetenschappelijk en technisch orgaan

Bij deze bepaling wordt het Wetenschappelijk en Technisch Orgaan opgericht binnen het kader van de Overeenkomst. In de verschillende paragrafen worden de specifieke werkprocedures van het Wetenschappelijk en technisch orgaan vastgesteld, met name:

- De samenstelling, met inbegrip van de functie van de leden, evenals de selectiecriteria voor de leden (met name genderevenwicht en billijke geografische spreiding);
- Zijn (voornaamste) functies.

Artikel 50 Secretariaat

In het kader van de Overeenkomst wordt een (autonoom) Secretariaat ingesteld. Het is aan de Conferentie van de Partijen om tijdens haar eerste vergadering bepalingen aan te nemen inzake de werking van het Secretariaat (en met name de zetel van het Secretariaat). Het artikel definieert de specifieke werkprocedures van het Secretariaat, in het bijzonder:

- De Afdeling Mariene Zaken en Zeerecht (bekend onder het Engelse acroniem DOALOS (Division for Ocean Affairs and the Law of the Sea), dat afhangt van het bureau voor Juridische Zaken van het Secretariaat van de Verenigde Naties) treedt op als tijdelijk secretariaat totdat het Secretariaat zijn taken aanvangt,
- Het Secretariaat heeft rechtsbevoegdheid op het grondgebied van de gaststaat en kan met de gaststaat een zetelovereenkomst sluiten. Het Secretariaat geniet van het gastland de voorrechten en immuniteiten die nodig zijn voor de uitoefening van zijn taken
- Zijn (voornaamste) functies.

Artikel 51 Uitwisselingsmechanisme

Er is een uitwisselingsmechanisme (in het Engels: Clearing House Mechanism) ingesteld, dat voornamelijk bestaat uit een vrij toegankelijk platform. De Conferentie van de Partijen stelt de specifieke modaliteiten voor de werking ervan vast. Het is de bedoeling om de toekomst van dit Uitwisselingsmechanisme veilig te stellen en de ontwikkeling ervan niet te beperken.

Het artikel beschrijft de verschillende functies van het Uitwisselingsmechanisme. Als zodanig moet het Uitwisselingsmechanisme dienen als gecentraliseerd platform voor de verspreiding van informatie om de inhoud van de Overeenkomst operationeel te helpen maken. Deze functies kunnen worden gedefinieerd door de Conferentie van de Partijen.

Het Secretariaat is verantwoordelijk voor het administratieve beheer van het Uitwisselingsmechanisme.

Bij het beheer van het Uitwisselingsmechanisme wordt rekening gehouden met de specifieke behoeften en bijzondere situatie van bepaalde staten, om onnodige belemmeringen of administratieve lasten te vermijden. De vertrouwelijkheid van de informatie wordt geëerbiedigd.

DEEL VII FINANCIËLE MIDDELEN EN FINANCIERINGSMECHANISME

Artikel 52 Financiering

Dit artikel behandelt:

- De financiering van de institutionele werking van de Overeenkomst (voor de financiering van het Secretariaat, de Conferentie van de Partijen, de andere bij de Overeenkomst opgerichte organen enz.) die wordt verzekerd door de verplichte jaarlijkse bijdragen van alle Partijen; en
- Het financieringsmechanisme om de implementatie en de doelstellingen van de Overeenkomst te financieren.

Dit financieringsmechanisme bestaat uit:

- een vrijwillig fonds dat is opgericht door de Conferentie van de Partijen om de deelname van vertegenwoordigers van ontwikkelingslanden die Partij zijn te vergemakkelijken,
- een speciaal fonds dat wordt gefinancierd door de aanvullende bijdragen van ontwikkelde Partijen (50% van hun verplichte bijdragen voor de institutionele werking) en openstaat voor aanvullende bijdragen van publieke en private entiteiten, en
- het Global Environment Facility Trust Fund.

De extra bijdrage van 50% (van hun verplichte bijdragen) die de ontwikkelde Partijen moeten betalen, moet worden vrijgemaakt zodra de Overeenkomst in werking treedt en moet worden gehandhaafd totdat de Conferentie van de Partijen een besluit neemt over andere manieren om de monetaire voordelen te verdelen (met name met het oog op de commercialisering van de eerste producten die voortvloeien uit het gebruik van MGB). Zodra die verdelingsregelingen zijn overeengekomen, vervalt de aanvullende bijdrage van 50% die door de ontwikkelde Partijen moet worden betaald.

De fondsen moeten worden toegewezen op basis van de behoeften van de ontwikkelingslanden die Partij zijn.

De Conferentie van de Partijen dient tevens een financieel comité (hierna het 'Financieel Comité' genoemd) in te stellen dat verantwoordelijk is voor de financiële middelen en die met name tot taak heeft aan de Conferentie van de Partijen verslagen uit te brengen en aanbevelingen te doen inzake de financieringsbronnen en de beschikbaarstelling daarvan.

De Conferentie van de Partijen kan ook overwegen aanvullende middelen in te stellen ter financiering van de rehabilitatie en het ecologisch herstel van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht.

DEEL VIII UITVOERING EN NALEVING

Artikel 53 Uitvoering

De Partijen zijn verplicht de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de Overeenkomst wordt uitgevoerd.

Artikel 54 Toezicht op de uitvoering

De Partijen moeten zelf toezicht houden op de uitvoering van de Overeenkomst. Bovendien moeten de Partijen de Conferentie van de Partijen op de hoogte houden van de maatregelen die zijn genomen om de Overeenkomst uit te voeren.

Artikel 55 Uitvoerings- en nalevingscomité

Er wordt een Uitvoerings- en nalevingscomité (hierna te noemen het 'Uitvoerings- en nalevingscomité') opgericht. Het Uitvoerings- en nalevingscomité is faciliterend van aard en functioneert op een niet-conflictueuze en niet-bestrafende wijze.

Het artikel beschrijft ook de criteria waarmee rekening moet worden gehouden bij de samenstelling van dit Uitvoerings- en Nalevingscomité. De werkprocedures zullen door de Conferentie van de Partijen tijdens haar eerste vergadering worden aangenomen. Het uitvoerings- en nalevingscomité onderzoekt onder meer uitvoerings- en nalevingskwesties op individueel en systemisch niveau. Het is ook verantwoordelijk voor de rapportage en het doen van aanbevelingen aan de Conferentie van de Partijen.

Het Uitvoerings- en nalevingscomité kan toegang krijgen tot passende informatie om zijn taken te kunnen uitvoeren.

DEEL IX REGELING VAN GESCHILLEN

Artikel 56 Voorkoming van geschillen

De Partijen werken samen om geschillen te voorkomen.

Artikel 57 Verplichting om geschillen op vreedzame wijze te beslechten

Dit is een verplichting om geschillen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van de Overeenkomst op vreedzame wijze op te lossen, en het artikel voorziet in een reeks opties die voor dit doel beschikbaar zijn.

Artikel 58 Geschillenbeslechting op vreedzame wijze die door de Partijen is gekozen

De Partijen kunnen te allen tijde overeenkomen een geschil tussen hen op vreedzame wijze te beslechten.

Artikel 59 Geschillen van technische aard

Deze bepaling heeft betrekking op geschillen van technische aard, waarvoor de Partijen een beroep kunnen doen op een door hen opgericht ad hoc panel van deskundigen. Het panel streeft ernaar het geschil snel op te lossen zonder een beroep te doen op de in de Overeenkomst vastgestelde bindende procedures voor geschillenbeslechting.

Artikel 60 Procedures voor geschillenbeslechting

Dit artikel is belangrijk en er is lang over onderhandeld.

Geschillen die voortvloeien uit de Overeenkomst worden beslecht volgens de geschillenbeslechtsprocedures van UNCLOS.

Het artikel bevat een aantal specifieke hypothesen en is zeer technisch. Er zijn echter een paar algemene richtlijnen om in het achterhoofd te houden:

- Een Partij bij de Overeenkomst die ook Partij is bij UNCLOS en die een of meerdere van de procedures voor de beslechting van het geschil (overeenkomstig artikel 287 van UNCLOS³) in het kader van UNCLOS heeft aanvaard, is ook gebonden door die keuze van procedure voor onderhavige Overeenkomst, tenzij die Partij uitdrukkelijk besluit een andere procedure voor de beslechting van het geschil (overeenkomstig artikel 287 van UNCLOS) voor onderhavige Overeenkomst te aanvaarden;
- Een Partij bij de Overeenkomst die ook Partij is bij UNCLOS en die heeft verklaard een of meerdere van de procedures voor de beslechting van het geschil voor bepaalde categorieën van geschillen in het kader van UNCLOS (overeenkomstig artikel 298 van UNCLOS⁴) niet te aanvaarden, is gebonden door die verklaring voor onderhavige Overeenkomst, tenzij die Partij besluit een andere verklaring af te leggen (overeenkomstig artikel 298 van UNCLOS) voor onderhavige Overeenkomst;
- Een Partij bij de Overeenkomst die geen Partij is bij UNCLOS kan door middel van een verklaring een of meer middelen kiezen voor de beslechting van geschillen in het kader van de Overeenkomst. Deze middelen zijn identiek aan de middelen die worden vermeld in artikel 287 §1 van UNCLOS (d.w.z. Internationaal Hof voor het recht van de zee, het Internationaal Gerechtshof, enz.);
- Een Partij bij de Overeenkomst die geen Partij is bij UNCLOS en die geen verklaring heeft afgelegd, wordt geacht de optie van een scheidsgerecht (zoals beschreven in bijlage VII van UNCLOS over arbitrage) voor de beslechting van geschillen te hebben aanvaard;
- Een Partij bij de Overeenkomst die geen Partij is bij UNCLOS kan verklaren dat zij de UNCLOS-procedures voor de beslechting van geschillen (deel XV)

niet aanvaardt met betrekking tot bepaalde specifieke categorieën geschillen.

De beslechting van geschillen in het kader van de Overeenkomst doet geen afbreuk aan de geschillenbeslechtigingsprocedures die de Partijen in het kader van andere IIKO hebben onderschreven.

Om te voorkomen dat bepaalde geschillen worden geïmporteerd, moet ook worden benadrukt dat geen enkele bepaling van deze Overeenkomst kan worden ingeroepen als grondslag voor het geldend maken of verwerpen van aanspraken op soevereiniteit, soevereine rechten of rechtsmacht over land- of zeegebieden.

Artikel 61 Voorlopige regeling

Deze bepaling bevat de verplichting om alles in het werk te stellen om voorlopige praktische regelingen te treffen.

DEEL X NIET BIJ DEZE OVEREENKOMST AANGESLOTEN PARTIJEN

Artikel 62 Niet bij deze Overeenkomst aangesloten Partijen

De Partijen moedigen niet-Partijen bij deze Overeenkomst aan Partij te worden bij deze Overeenkomst en wet- en regelgeving vast te stellen die in overeenstemming is met de bepalingen ervan. Deze bepaling geeft uitdrukking aan de wens van de Partijen om te streven naar universele deelname aan deze Overeenkomst.

DEEL XI GOEDE TROUW EN MISBRUIK VAN RECHT

Artikel 63 Goede trouw en misbruik van recht

De Partijen komen hun verplichtingen uit hoofde van de Overeenkomst te goeder trouw na. De Partijen zijn ook verplicht hun rechten uit hoofde van de Overeenkomst uit te oefenen uit op een wijze die geen misbruik van recht vormt.

DEEL XII SLOTBEPALINGEN

Artikel 64 Stemrecht

Het algemene principe is dat elke Partij bij deze Overeenkomst één stem heeft. Als uitzondering op dit algemene beginsel oefent elke Regionale organisatie voor economische integratie (hierna: "ROEI") die Partij is bij deze Overeenkomst, haar stemrecht uit met een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal van haar leden die Partij zijn bij deze Overeenkomst. De ROEI-clausule is van toepassing op de EU.

Deze clausule is ingevoerd op aandringen van de EU en haar LS en is terug te vinden in verschillende verdragen, zoals het Verdrag van Minamata en het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering.

Artikel 65 Ondertekening

Deze Overeenkomst staat voor een beperkte periode open voor ondertekening op de zetel van de Verenigde Naties.

Artikel 66 Bekrachtiging, goedkeuring, aanvaarding en toetreding

Deze bepaling beschrijft de verschillende manieren waarop de Partijen hun instemming om door de Overeenkomst gebonden te zijn tot uitdrukking kunnen brengen (bekrachtiging, goedkeuring, aanvaarding of toetreding).

Artikel 67 Verdeling van de bevoegdheden van regionale organisaties voor economische integratie en hun lidstaten met betrekking tot de onder deze Overeenkomst vallende aangelegenheden

Dit artikel beschrijft de verantwoordelijkheden van de ROEI en haar lidstaten bij het nakomen van hun verplichtingen en het uitoefenen van hun rechten krachtens de Overeenkomst.

De ROEI moeten in hun akte van bekrachtiging, goedkeuring, aanvaarding of toetreding de omvang van hun bevoegdheid met betrekking tot de door deze Overeenkomst geregelde aangelegenheden vermelden. Ze moeten ook elke wijziging in de omvang van hun bevoegdheden melden.

Artikel 68 Inwerkingtreding

Deze Overeenkomst treedt in werking 120 dagen na de datum van nederlegging van de zestigste akte van bekrachtiging, goedkeuring, aanvaarding of toetreding.

Artikel 69 Voorlopige toepassing

Op grond van deze bepaling kunnen staten of ROEI de BBNJ-Overeenkomst vóór de inwerkingtreding ervan op vrijwillige basis voorlopig toepassen.

Artikel 70 Voorbehouden en excepties

De Partijen komen overeen dat er geen voorbehouden of excepties ten aanzien van deze Overeenkomst kunnen worden gemaakt, tenzij deze uitdrukkelijk zijn toegestaan op grond van andere artikelen van deze Overeenkomst.

Artikel 71 Verklaringen

Elke staat of ROEI kan interpretatieve verklaringen afleggen om de betekenis of interpretatie ervan te verduidelijken. Dergelijke verklaringen mogen echter de rechtsgevolgen van bepalingen van de Overeenkomst in hun toepassing niet uitsluiten of beperken.

Artikel 72 Wijziging

Elke Partij kan wijzigingen op de Overeenkomst voorstellen. Het artikel omschrijft de te volgen procedure (inzonderheid de behandeling door de Conferentie van de Partijen) en de inwerkingtreding van de wijzigingen.

Het artikel verduidelijkt ook de relatie tussen Partijen die de gewijzigde Overeenkomst hebben bekrachtigd en Partijen die de gewijzigde Overeenkomst niet hebben bekrachtigd.

Artikel 73 Opzegging

Elke Partij kan de Overeenkomst opzeggen en de voorwaarden waaronder dat kan gebeuren, worden gespecificeerd.

Artikel 74 Bijlagen

De bijlagen maken integraal deel uit van de Overeenkomst. De procedure betreffende de wijziging van deze Overeenkomst is ook van toepassing op het voorstellen, aannemen en in werking treden van een nieuwe bijlage bij de Overeenkomst.

Wijzigingen van een bestaande bijlage kunnen door elke Partij worden voorgesteld in overeenstemming met een specifieke te volgen procedure.

Elke Partij kan bezwaar maken tegen de wijziging van een bijlage volgens een bepaald tijdschema.

Artikel 75 Depositaris

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties is de depositaris van deze Overeenkomst.

Artikel 76 Authentieke teksten

De talen van de authentieke teksten waarin de Overeenkomst wordt gesloten, worden opgesomd.

Bijlage I Indicatieve criteria voor de identificatie van gebieden

Bijlage I van de Overeenkomst bevat een lijst met indicatieve criteria waarop voorstellen voor het creëren van op gebieden gebaseerde beheersinstrumenten en BMG moeten worden gebaseerd.

Bijlage II Soorten capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie

In bijlage II van de Overeenkomst worden de soorten capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie gespecificeerd. Deze lijst is indicatief en niet-limitatief en kan periodiek door de Conferentie van de Partijen worden herzien.

Impactanalyse

Adviezen

21. Advies 77.694/1 van de Raad van State van 7 mei 2025 gaat als bijlage 5 en geeft geen opmerkingen over voorliggend ontwerp van decreet.

Financiële impact van de instemming met de Overeenkomst

22. De budgettaire impact heeft betrekking op de jaarlijkse verplichte bijdrage van België als Partij bij de Overeenkomst, op het financieringsmechanisme en op de kosten voor de uitvoering ervan.

Jaarlijkse verplichte bijdrage

23. Het is nog niet mogelijk om in te schatten hoeveel de Belgische jaarlijkse verplichte bijdrage zou bedragen. Naar alle waarschijnlijkheid zal de door België te

betalen bijdrage verder verdeeld worden overeenkomstig het Financieel Protocol van 4 oktober 2002 bij het Samenwerkingsakkoord van 5 april 1995 inzake het internationaal milieubeleid. Krachtens artikel 3 van dit Protocol vallen de multilaterale milieuverdragen waarbij België partij wordt, en die door de Werkgroep Gemengde Verdragen gemengd worden verklaard, van rechtswege onder de toepassing van het Protocol. De volgende verdeelsleutel is dan van toepassing: 30 % voor de Federale overheid en 70 % voor de Gewesten (Vlaams Gewest: 58 %, Waals Gewest: 33 %, Brussels Hoofdstedelijk Gewest: 9 %) (artikel 4). Alhoewel het om een dubbel gemengd protocol gaat, hoeft dit geen probleem te betekenen. Traditioneel bepaalt men dan dat het aandeel van de gemeenschappen op nul wordt geplaatst. Op basis van andere milieu-verdragen kan worden geschat dat de jaarlijkse verplichte bijdrage van het Vlaams Gewest tussen de 12.000 en 20.000 euro zou kunnen bedragen. Deze nieuwe uitgave is op te vangen binnen de bestaande kredieten en zal geen aanleiding geven tot budgettaire meervragen. Meer bepaald zal dit gefinancierd worden via begrotingsartikel QB0-1QCG2OB-WT (basisallocatie 1QC109).

Financieringsmechanisme

24. Krachtens artikel 52 van de Overeenkomst wordt een mechanisme ingesteld. Het mechanisme ondersteunt ontwikkelingslanden die Partij zijn bij de uitvoering van deze Overeenkomst, onder meer door financiering ter ondersteuning van capaciteitsopbouw en de overdracht van mariene technologie, en vervult andere in dit artikel beschreven functies voor het behoud en het duurzame gebruik van mariene biologische diversiteit. Het mechanisme omvat:

(a) een door de Conferentie van de Partijen opgericht vrijwillig trustfonds om de deelname van vertegenwoordigers van de ontwikkelingslanden die Partij zijn, met name de minst ontwikkelde landen, niet aan zee grenzende ontwikkelingslanden en kleine eilandstaten in ontwikkeling, aan de vergaderingen van de krachtens deze Overeenkomst opgerichte organisaties te vergemakkelijken;

b) een speciaal fonds dat wordt gefinancierd uit de volgende bronnen:

i) jaarlijkse bijdragen overeenkomstig artikel 14, lid 6;

ii) betalingen overeenkomstig artikel 14, lid 7;

iii) aanvullende bijdragen van Partijen en particuliere entiteiten die financiële middelen willen verstrekken ter ondersteuning van het behoud en het duurzame gebruik van de mariene biologische diversiteit van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht;

c) het Global Environment Facility Trust Fund.

25. Het is nog niet mogelijk om in te schatten hoe dit verder ingevuld zal worden en welke concrete budgettaire impact dit zal hebben op Vlaanderen.

26. Vlaanderen zou in principe zelf kunnen beslissen of en hoeveel het bijdraagt aan het door de Conferentie van de Partijen opgerichte trustfonds.

27. Het speciaal fonds zou op basis van artikel 14, lid 5-7 van de Overeenkomst ten dienste staan van de eerlijke en billijke verdeling van de geldelijke voordelen van het gebruik van MGB en DSI, met inbegrip van commercialisering. Na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst leveren de Partijen die ontwikkelde landen zijn jaarlijkse bijdragen aan dit fonds. Het bijdragepercentage van een Partij bedraagt 50 % van de bijdrage van die Partij aan de begroting (bovenop de jaarlijkse verplichte bijdrage). Deze betaling wordt voortgezet totdat de Conferentie van de Partijen een besluit heeft genomen over de uitvoeringsbepalingen voor het verdelen van geldelijke voordelen die voortvloeien uit het gebruik van mariene genetische bronnen en digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, rekening houdend met de aanbevelingen van het bij artikel 15 ingestelde comité voor toegang en verdeling van voordelen. Indien alle

pogingen om een consensus te bereiken, zijn uitgeput, wordt er een besluit genomen met een meerderheid van drie vierde van de aanwezige en stemmende Partijen. De uitvoeringsbepalingen kunnen het volgende omvatten: a) mijlpaalbetalingen; b) betalingen of bijdragen in verband met de commercialisering van producten, met inbegrip van de betaling van een percentage van de inkomsten uit de verkoop van producten; c) periodiek betaalde gedifferentieerde vergoeding, waarvan de hoogte afhangt van een reeks indicatoren die het geaggregeerde niveau van de activiteiten van een Partij meten; d) andere uitvoeringsbepalingen zoals vastgesteld door de Conferentie van de Partijen, rekening houdend met de aanbevelingen van het comité voor toegang en verdeling van de voordelen. België zal bijgevolg ook een bedrag ter hoogte van 50% van zijn jaarlijkse verplichte bijdrage moeten bijdragen aan het dit speciaal fonds, in afwachting van een nieuw systeem dat nog onderhandeld moet worden.

28. Tot slot wordt de Belgische bijdrage aan de Global Environment Facility (GEF) volledig betaald door de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken.

Uitvoeringskosten

29. Gezien de finaliteit van behoud van de mariene biodiversiteit, en in overeenstemming met de Vlaamse regeling inzake genetische rijkdommen, is het mogelijk dat voor minstens een deel van deze bepalingen inzake mariene genetische rijkdommen (Deel II van de Overeenkomst) een uitvoeringsbevoegdheid bestaat voor de Gewesten op basis van de bevoegdheid op vlak van natuurbehoud (artikel 6, § 1, III BWHI). Het gaat dan in het bijzonder om de bepalingen die gerelateerd zijn aan het gebruik van mariene genetische bronnen, digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen en traditionele kennis van inheemse volken en lokale gemeenschappen in verband met mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht (artt. 12, 13, 14 van de Overeenkomst).

30. Verder bevat de Overeenkomst een aantal bepalingen inzake de capaciteitsopbouw en overdracht van mariene technologie (Deel V). Deze bepalingen zijn onder meer gericht op de ondersteuning van en samenwerking met ontwikkelingslanden teneinde de doelstellingen van deze Overeenkomst te verwezenlijken. Ingeval van een aanknopingspunt met de gewestelijke bevoegdheid inzake natuurbehoud (artikel 6, § 1, III BWHI) en/of een aanknopingspunt met de gemeenschapsbevoegdheid inzake onderwijs (artikel 127, § 1, 2° Gw.) bestaat de mogelijkheid dat zowel de federale overheid, als de Gewesten als de Gemeenschappen parallel bevoegd zijn voor deze bepalingen (ontwikkelingssamenwerking, artikel 6ter BWHI). Deze bepalingen vereisen echter geen concrete uitvoering.

31. In dat geval zullen er (eerder beperkte) uitvoeringskosten zijn voor de Vlaamse overheid. Het grootste deel hiervan zou zich eerder concentreren in de beginfase van de uitvoering van de Overeenkomst.

32. Het advies van de Inspectie van Financiën van 8 april 2025 gaat als bijlage 6.

33. Het begrotingsakkoord van de Vlaams minister van Begroting en Financiën van 23 april 2025 gaat als bijlage 7.

Opportuniteit voor Vlaanderen

Internationaal

34. De Overeenkomst is het eerste alomvattende, sector-overschrijdende oceaانverdrag in decennia. Het werd aangenomen op 19 juni 2023, na bijna twintig jaar onderhandelen. België heeft een actieve rol gespeeld in de afronding

van de onderhandelingen over de Overeenkomst. De goedkeuring ervan betekende een historische prestatie in de inspanningen om de gezondheid en veerkracht van oceaanecosystemen te waarborgen en om het speelveld gelijk te maken wat betreft de capaciteit om deel te nemen aan en voordelen te halen uit activiteiten in gebieden die buiten de nationale rechtsmacht vallen.

35. De Overeenkomst vormt de derde uitvoeringsovereenkomst van Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (UNCLOS). De ratificatie van de Overeenkomst past dan ook in de inspanningen door België als partij bij dit Verdrag met het oog op de effectieve uitvoering van de relevante bepalingen van dit Verdrag en verdere internationale samenwerking en coördinatie.

Europese Unie

36. Het is de bedoeling dat de Europese Unie, samen met de lidstaten, het Verdrag op korte termijn ratificeert. Op 20 september 2023 heeft de voorzitter van de Europese Commissie, Ursula von der Leyen, de BBNJ-Overeenkomst namens de EU ondertekend. Op 12 oktober 2023 heeft de Europese Commissie een voorstel ingediend bij de Raad van de EU om de sluiting van de Overeenkomst namens de EU goed te keuren, waarvoor ook de goedkeuring van het Europees Parlement vereist is. De Overeenkomst is een prioriteit voor de Europese Unie en haar lidstaten, die de onderhandelingen op mondiaal niveau hebben geleid via de BBNJ High Ambition Coalition. Ze is een welkome aanvulling op UNCLOS, dat het wettelijke kader vormt waarbinnen alle activiteiten in de oceanen en zeeën moeten worden uitgevoerd.

37. De indiening door de Commissie van een voorstel voor de sluiting van de Overeenkomst door de EU heeft het ratificatieproces op EU-niveau op gang gebracht. De Raad van de EU zal een besluit tot sluiting van de overeenkomst moeten goedkeuren na goedkeuring door het Europees Parlement.

38. De Europese Unie heeft toegezegd de ratificatie en snelle tenuitvoerlegging van de Overeenkomst te ondersteunen via het Wereldoceaanprogramma van de EU en andere programma's, en heeft de leden van de BBNJ High Ambition Coalition uitgenodigd om hetzelfde te doen binnen hun mogelijkheden. Aangezien de Overeenkomst een uitvoeringsovereenkomst van UNCLOS is en UNCLOS voornamelijk een gemengd verdrag is tussen de EU enerzijds en de lidstaten anderzijds, is de Overeenkomst van dezelfde aard. Daardoor moeten de lidstaten elk apart de Overeenkomst ratificeren naast de EU zelf. Het streefdoel van de EU is dat alle lidstaten én de EU samen de Overeenkomst zullen ratificeren tegen juni 2025. Op dat moment zal immers de VN-oceanenconferentie doorgaan in Nice (Frankrijk). Als de EU en de lidstaten de Overeenkomst samen bekrachtigen, betekent dat een enorme stap vooruit voor het BBNJ-akkoord. Dat treedt immers in werking 4 maanden nadat minstens 60 landen het bekrachtigd hebben.

België

39. België stelt zich kandidaat om het Secretariaat van de Overeenkomst te huisvesten. De kandidatuur bevestigt het sterke engagement van België om actief bij te dragen tot de bescherming van de oceaan via diplomatie en het bevorderen van internationale samenwerking.

40. België heeft sinds het begin actief deelgenomen aan de onderhandelingen van de Overeenkomst en aangedrongen op ambitieuze doelstellingen. Daarnaast is België ook stichtend lid van de Blue Leaders-coalitie, een groep landen die oproept tot de bescherming van minstens 30% van de oceaan tegen 2030. De Belgische kandidatuur om het Secretariaat te huisvesten is dan ook een weerspiegeling van het leiderschap van België op het gebied van oceaandiplomatie. Als het hart van

Europa vormt Brussel bovendien een strategisch diplomatiek knooppunt met uitstekende internationale verbindingen. Wereldwijd erkend als pionier in mariene wetenschap en duurzaam oceaانبbeheer, is België dan ook de kandidaat bij uitstek om het BBNJ-secretariaat te huisvesten.

Vlaanderen

41. Met zijn brede expertise en capaciteiten levert Vlaanderen een belangrijke bijdrage aan de kennis en expertise rond de bescherming van mariene biodiversiteit die centraal staat in de Overeenkomst. De Overeenkomst is omwille van een aantal redenen van groot belang voor Vlaanderen.

42. Ten eerste zijn er heel wat Vlaamse kenniscentra die werken rond mariene biodiversiteit, o.m. Het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ). Het VLIZ beheert globale databanken rond mariene biodiversiteit (bv. de Wereldlijst van Mariene Soorten (WoRMS), het Ocean Biodiversity Information System (OBIS) en zijn Europese node (EurOBIS)), en rond (juridische) afbakeningen op zee zoals beschermde gebieden en Exclusief Economische Zones (Marien Regions). Daarnaast leveren metingen van omgevingsvariabelen onmisbare informatie op om de toestand van de mariene biodiversiteit te evalueren. Deze informatie zit vervat in o.a. de Sea Level Station Monitoring Facility, het Integrated Carbon Observation System (ICOS) en de Surface Ocean CO₂ Atlas (SOCAT).

43. Ten tweede huisvest het VLIZ in zijn thuisbasis in Oostende de InnovOcean Campus, een aantal internationale partners (onder meer het International Oceanographic Data and Information Exchange (IODE) Project office voor de Intergovernmental Oceanographic Commission van de United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (IOC UNESCO), het EMODnet secretariaat, en het secretariaat van de European Marine Board), en informatiesystemen en -platformen die belangrijk zijn voor de implementatie van het BBNJ-Verdrag.

44. Ten derde is specifiek voor het IODE Project office van IOC UNESCO (gevestigd in Oostende) de Overeenkomst van groot belang, IOC UNESCO wenst immers een belangrijke rol op zich te nemen in de implementatie van de Overeenkomst met de volgende initiatieven:

- ODIS/Ocean InfoHub (OIH) (ondersteuning van een wereldwijd netwerk van oceaangerelateerde informatie en gegevensbronnen) en OBIS (wereldwijde databank van mariene soorten) zouden ingezet kunnen worden in de werking van het door de Overeenkomst voorgeschreven uitwisselingsmechanisme (Clearing House Mechanism).
- OBIS zou ingezet kunnen worden i.k.v. het reguleren van het gebruik van mariene genetische bronnen en de milieueffectbeoordeling.
- MSPglobal (Maritime/Marine Spatial Planning, gevestigd in Parijs) en OBIS zouden ingezet kunnen worden i.k.v. gebiedsgerichte beheersinstrumenten en beschermde mariene gebieden.
- OceanTeacher Global Academy (OTGA) zou kunnen ingezet worden i.k.v. capaciteitsopbouw. OTGA werkt wereldwijd samen met regionale trainingscentra in onder meer Zuid-Amerika, Azië en Afrika. In samenwerking met OTGA biedt het VLIZ kwaliteitsvolle training en capaciteitsontwikkeling over het beheer van mariene biodiversiteitsgegevens aan voor onderzoekers, experts en instellingen wereldwijd. Daarnaast coördineert OTGA een netwerk van 17 Regional and Specialized training centers, welke diverse tools aanbieden voor de ontwikkeling en hergebruik van leermiddelen.

In elk geval is de rol van IODE Project Office van IOC UNESCO in Oostende belangrijk, hoewel het nog niet duidelijk is welke concrete rol IOC effectief zal krijgen in het opzetten van allerlei uitvoerende onderdelen van de Overeenkomst.

45. Tenslotte bouwde de Vlaamse overheid de jongste jaren een intensieve samenwerking op met de UNESCO, zowel structureel via actieve participatie in de werkzaamheden van de Organisatie, als inhoudelijk door deelname aan allerhande projecten. Om de wetenschappelijke UNESCO-activiteiten te ondersteunen werd het Vlaamse UNESCO Trustfonds (FUST) opgericht, beheerd door het Departement Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie en Sociale Economie, samen met UNESCO. Vlaanderen geeft in het bijzonder steun aan het programma van de IOC, en financierde in de periode 2019-2023 volgende grote projecten:

- OTGA 2;
- OIH;
- Pacific islands Marine Bioinvasions Alert Network (PacMan);
- Biosphere Reserves as Observatories for Climate Change Adaptation in Southern Africa (Be-Resilient);
- EDNA Expeditions in marine World Heritage sites (samen met het Marien Werelderfgoedprogramma, ook financiële steun uit het andere Vlaamse Unesco trustfonds, FUT);
- Ocean Decade Capacity Development Facility (CDF).

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

De Overeenkomst, alsmede zijn bijlagen, zullen volkomen gevolg hebben.

Artikel 3

Zoals bepaald in artikel 74, § 3, van de Overeenkomst wordt voor het wijzigen van de bijlagen geen expliciete procedure voor bekrachtiging door elke Partij vereist. Dit artikel voorziet echter in een specifieke mededeling aan het Vlaams Parlement, dat zich tegen de wijziging kan verzetten.

Artikel 4

In artikel 4 wordt verwezen naar een bijlage dat een voorbehoud omvat. Er wordt gebruikgemaakt van de optie in artikel 10, lid 1, tweede zin van de Overeenkomst om het gebruik van mariene genetische bronnen van en digitale sequentie-informatie over mariene genetische bronnen van gebieden voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht die vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst zijn verzameld of gegenereerd, uit te sluiten van het toepassingsgebied van deel II van de Overeenkomst.

Brussel, 9 mei 2025.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
De Vlaamse minister van Economie, Innovatie en Industrie, Buitenlandse zaken,
Digitalisering en Facilitair management,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van omgeving en landbouw,

Jo BROUNS